

vz Johan Swennen

AFSCHEIDSREDE VOOR RAYMOND VANDYCK DOOR DE VOORZITTER

We zijn hier vandaag samengekomen om afscheid te nemen van een Rotaryvriend. Een trouwe vriend bovendien, die jarenlang voor ons klaarstond. Een vriend die ons veel gaf en daar nooit iets voor terugvroeg.

Vriend Raymond was lid van onze club sinds 2001. Hij was een zeer gewaardeerd voorzitter tijdens het Rotaryjaar 2008-2009 en meermaals onderscheiden met een Paul Harris Fellow voor de inspanningen die hij heeft geleverd binnen onze clubcommissie Internationale actie.

Raymond was een man met zeer duidelijke standpunten, met een uitgesproken visie, standvastig, met doorzettingsvermogen.

Indien je tegen Raymond opperde van "dat gaat nooit lukken", dan stelde hij alles in het werk dat het wel lukte, en het lukte ook. Het woord "opgeven" stond niet in zijn woordenboek.

Maar net dankzij al deze eigenschappen heeft onze vriend Raymond als drijvende kracht ervoor gezorgd dat onze Rotary Club Hasselt een fantastisch humanitair project in Senegal kon verwezenlijken. In een kleine gemeenschap dicht bij de stad Saint Louis is onze club er toen in geslaagd om de gezondheidszorg, het onderwijs en de lokale economie terug op poten te zetten. Ja, Raymond heeft toen zelfs een metalen veerpont ontworpen, en ter plaatse laten bouwen om de kinderen van de linker oever veilig naar de op de rechter oever gelegen school te laten gaan. Voor de Rotariërs die hem op zijn vele reizen naar Senegal vergezelden, blijft dit project een onvergetelijke ervaring.

Raymond was ook mijn Rotary-peter. Tijdens mijn eerste stappen in de club heeft hij mij met raad en daad bijgestaan. Geen vraag was hem teveel. Dankzij hem heb ik mij snel kunnen integreren en mijn stek vinden in de club. Hiervoor zal ik hem altijd dankbaar zijn.

Vrienden, het wegvallen van Raymond is een zwaar verlies en een trieste dag voor onze club. Wij zullen onze goede vriend Raymond ongetwijfeld missen en dit gevoel zal blijven bestaan. We zijn er echter zeker van dat de talrijke mooie momenten die we samen met hem hebben doorgebracht een stukje troost brengen en gekoesterd zullen worden.

Natuurlijk, de dood hoort bij het leven, dat weten we allemaal. Maar nu we het van zo dichtbij meemaken is het verlies groot, pijnlijk en moeilijk te vatten.

Doch laten we aanvaarden dat de dood deel uitmaakt van het leven. Het mag ons ook niet te droevig stemmen. Laten we elke dag dankbaar zijn voor de goedheid en de vriendschap, voor het geluk van de kleine dingen die we hebben kunnen delen met Raymond.

Afscheid nemen doen we elke dag, diverse malen, maar dan met de wetenschap dat het afscheid tijdelijk is. Afscheid nemen van Raymond is daarentegen onomkeerbaar en definitief. Er is geen ruimte meer voor nieuwe gesprekken, grappen en ervaringen. Daarom dat we de mooie herinneringen moeten koesteren.

Vrienden, houdt de herinnering aan hem in leven, want hij is pas echt dood als we zijn naam niet meer noemen.

In naam van onze club wens ik Ivonne, de kinderen en allen die hem een warm hart toedragen veel sterkte toe bij het verwerken van dit verlies.

Raymond, we zullen je hard missen!

